

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1908

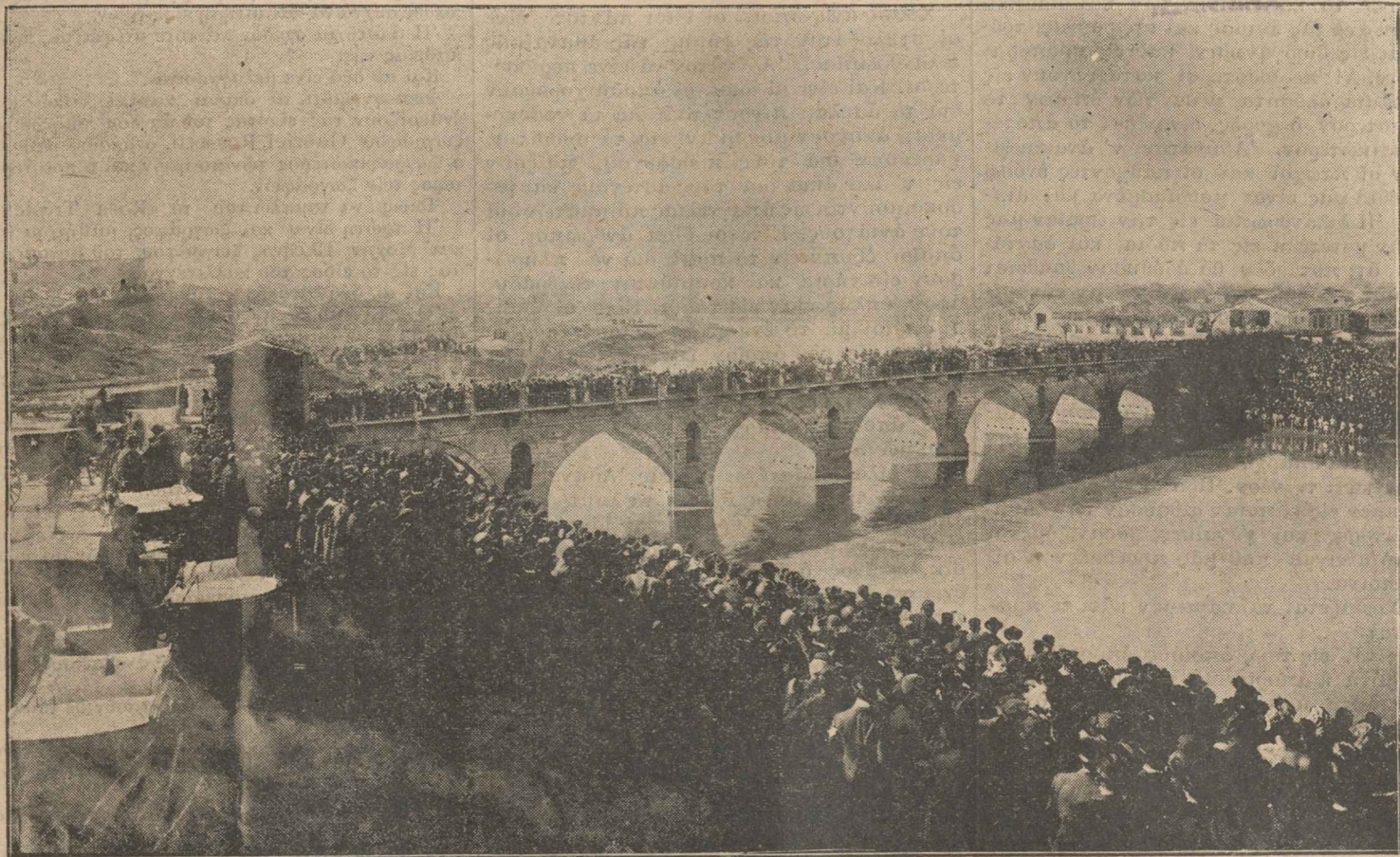
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

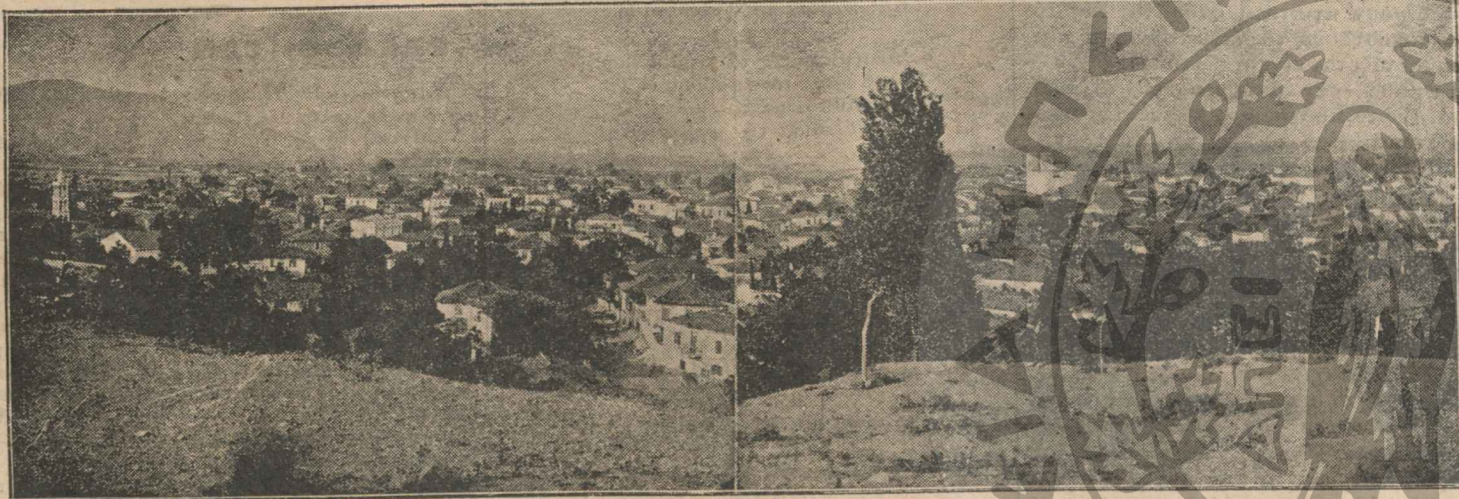
Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΤΖΟΠΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΓΡΟΛΟΓΟΣ
ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΑΚΕΝΤΡΙΣΜΟΥ

ΜΙΑ ΓΡΑΦΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΡΙΣΣΑΝ

Ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία ἐλήφθη, κατὰ τὴν τελευταίαν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων. Παριστᾷ τὴν τελετὴν τῆς βυθίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Πηνειοῦ. Ἡ φωτογραφία μᾶς ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Λαρίσσει ἀνταποκριτοῦ μας.

Ἡ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ

(Ἡ φωτογραφία ἐστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Τριπόλει ἀνταποκριτοῦ μας).

ΕΩΜΑΤΕΙΑ
ΣΥΝΤΑΚΤΩ

αυτῆς. Καὶ σὺν τῇ
οὖς πᾶσαν Ἑθνί-
με νὰ προτάξῃ τὴν
σου, καὶ νὰ ἐπέμβῃ
χ. Διευθυντῶν τῶν
Ὶ Ἀποπεμπιστῶν καὶ
, καὶ ἐν τῷ διακα-
πλειστων καθ' ἐκά-
ον, μέγχι καὶ τῶν

μενον από τρείς διοικούντας
νοντας εκ περιτροπής το
Συμβούλου, τον Σύμβουλο
Συμβούλου γεν. Γραμματέα
και κοσμητριάδα, και έφ' ου
δεν έχει όμως ούτε παρα

Μέλη του Δ. Συμβουλίου
συστάσεως του μέγερ του
που 1907, οι συνάδελφοι
ήδη διευθυντές της «Ειχα-
Ραντίτσας» υποδιευθυντές πρ
πτης, και Γ. Τσίμπα συντα
Γ. Κορομυλάς, Αρχισυντάκ
Γ. Μαργακόπουλος Συντάκ
Ι. Χρυσανθόπουλος, Θ. Κ
του «Εμπρός» (από της

Τακτική συνάντηση των
μην: γεφυρώσει, ήδη, του
Ρ. Παπαδόπουλου συνάντη-
σ. Κωνσταντινίδης γεφυ-
ρώσει περὶ «Χρόνος»
Τὸν παρελθόντα Αὐτοῦ
βριστόν τοι Α. Σουδακινοῦ
Κ. Καλογερόπουλο Γ. Μ.
Δημο, ὅς διοικούντων
Τακτικὴ ὡς συμβούλου

...στον ναό να επαι-
νον ἐπαινοῖς· εἰς τὴν
ἀνάστην του ἔκαμε μὲ
ἐκκλησιαστικὴν βελέ-
χη Νάου, δι' ἧς ἐλεγι-
σάμενος ἀναγγέλλου Παύλου
μέγας τοῦτο βίον του
ἐκπαύσθη εἰς πᾶσαν Ἑβρί-
δου ναὶ ἐλθὼν ἀφ' ὧτος
ἐκπαύσας εἰς τὴν

[illegible]

...εσμον τῶν Συντακτῶν οὐκ
αὐτὸν πενταμελὲς Διοικ.
κατ' ἔτος καὶ ἀποτελού-

A black and white portrait of a man with dark hair and a mustache, wearing a dark suit and a white shirt with a dark tie. The portrait is framed by a thin black border. In the bottom left corner of the portrait, there is a small, faint signature that appears to be 'A. A. A.'. Below the portrait, the name 'Γ. ΤΡΑΚΑΚΗΣ' is printed in a bold, serif font.

Συμβούλους, τὸν Σύμβουλον ταμίαν, καὶ

Μέλη του Δ. Συμβουλίου διετέλεσαν από το 1907, οι συνάδελφοι κ.κ. Δ. Βρατσάνης, Γ. Τσίμης και Α. Μανωλάκης, διευθυντής της «Εικονογραφημένης», Γ. Γρανιάς, υποδιευθυντής του «Χρόνου», Στ. Καραγιάννης, διευθυντής του «Βυρσοβγάλου» και Ε. Τσίμης συντάκτης του «Βυρσοβγάλου».

[illegible]

Θ. Καλογερίκου Γ. Μαραγκοπούλου, κα
Δήμωρ, ως διοικούντων συμβούλων, του
Τσαγκάκη ως συμβούλου (ταμίου), και το

Θ ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

“Ὅστις θέλει νὰ σπουδάσῃ τὰ Ἐμπορικὰ καὶ μὲ ἐλαχίστην θυσίαν, ἄς πεῖσῃ νὰ ἀγοράσῃ τὴν ἄρι ἐκδοθεῖσαν «Ἐγκυκλοπαιδείαν Ἐμπορικῆς μορφώσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς κ. Κ. Παναγοπούλου. Ἐνταῦθα αὐτοδίδακτος καὶ μοναδική εἰς τὸ ἐλθὺς τῆς. Περιεχέει δὲ ὅτι χρειάζεται δι’ ἐν καλὸν Λογιστὴν καὶ Διευθυντὴν Ἐμπορικῶν Γραφείων (Ἐμποριολογίαν, Λογιστικὴν, Ἐμπορικὴν Ἀριθμητικὴν, Πρακτικὰς ἀσκήσεις, Ἐμπορικὴν ἀλλήλων γραφίαν).

Εἰς τὸ σύγγραμμά ταῦτο δορεῖται ἡ μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ τὸν ἐμπορικὸν μαθητὴν τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, εἰς ἑρπύς ἐδιδάσασκε τοὺς μαθητὰς αὐτῆς. Εἶνε ὁλόκληρος τόμος ἐκ 500 σελίδων καὶ πέμπεται ἐπὶ συστάσει τοῦ συγγραφέως ἀντὶ δα. 10.

ΤΑ ΝΕΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΥΡΙΟΥ

(Καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν φαίνονται ἐκτεθειμένοι οἱ σωροὶ τοῦ μεταλλεύματος, τοῦ προσωρισμένου νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ πλυντήρια.—Περὶ Λαυρίου θ' ἀσχοληθῶμεν προσεχῶς ἐκτενέστερον).

(Ἡ φωτογραφία ἐστὶν ὑποὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ καὶ κ. Α. Δ. Παγώνη)

Κ. Καλαμάρα συντάκτου τῶν «Καιρῶν» ὡς Γεν. Γραμματέως.
 Ὁ Σύνδεσμος παρ' ὅλας τὰς δαπάνας εἰς τὰς ὁποίας ὡς ἐκ τῆς ἀποστολῆς του ὑποβάλλεται, ἔχει ᾗδ' περιουσίαν ἐκ μετρητῶν καὶ λαζιοφόρων ὁμολογιῶν κατατεθειμένων παρὰ τῇ Ἀθηναϊκῇ καὶ τῇ Λαϊκῇ Τραπεζῇ, ἀνερχομένην περὶπου εἰς ἑπτὰ (7,000) χιλιάδας δραχμῶν, ἔχει δὲ καὶ ἐπιφυλάξεις τινὰς ἀπαιτήσεις μὴ ὑπερβαινούσας εὐτυχῶς τὰς 200 δραχμὰς, ἀλλ' αἱ ὁποῖαι μένουσι πάντοτε ἐπιφυλάξεις.
 Ἐννοεῖται ὅτι ἡ περιουσία αὕτη δὲν εἶναι οὔτε πρὶν νὰ λέγεται, περιουσία δημοσιογραφικοῦ Συνδέσμου, διότι εἶναι τὸς μόνον, ὅση διατίθεται διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πρώτης ἐναρτέτου, ἀλλὰ πτωχῆς κόρης τῶν Ἀθηναίων.

Εἰς τὸν χορὸν συνάπτονται οἱ πλείστοι τῶν γάμων καὶ εἰς τὸν χορὸν διαλύονται.

Ρωσμπρίν

Εἰς τὸν χορὸν καὶς μὴτις εἶνε συμβολαιογράφος μετρημασμένος. (1)

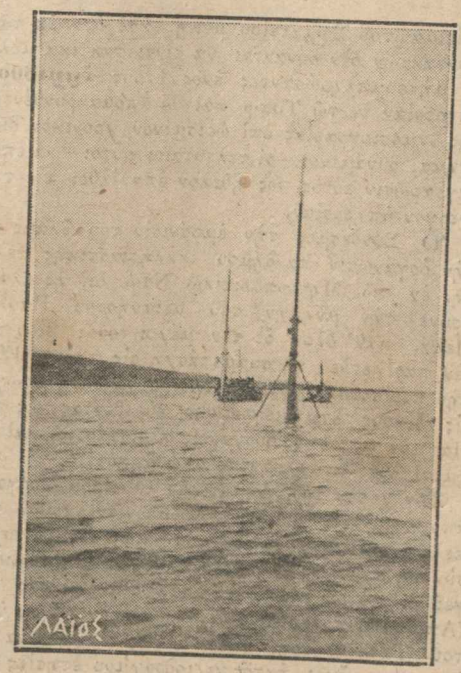
Δέων Γκοβλάν

Ἐκαστὸς κτίζει ἐν τῷ πνεύματι του μίαν μικρὰν ὑψηλίον τῆς ὁποίας εἶναι τὸ κέντρον.

Δόρδος Βάκων

Θέλετε ποτὲ νὰ μὴ ἔχετε ἀδικον δίδετε δίκαιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Μπερζέττο

Τὸ ἐν τῷ λιμένι τοῦ Λαυρίου πρὸ 4 ἐτῶν βυθισμένον ἀτμόπλοιον, τὸ ὁποῖον μένει ἀκόμη εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ἕνεκα τοῦ βάρους τοῦ φορτίου του.

ΤΟ ΧΛΩΜΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Εἰς τοῦ πατέρα μου τὸν κῆπο βγαίνει
 Ἐνα λουλούδι κίτρινον χλωμό.
 Φεύγει ὁ χειμῶνας, ὁ Ἀπρίλης μπαίνει
 Καὶ τὸ χλωμὸ λουλούδι εἰνεχλωμό.
 Μὲ λυπηρὸν σὲ κινεῖται
 Κὶ ἀρωματὴ νύφη μοιάζει.

Σηκώνει τὸ κεφάλι του ἐπάνω:
 Ἀχ! κόρη με ἀδελφέ μου ἀγαπητέ!
 Μοῦ λέει, καὶ τοῦ λέω: Δὲν τὸ κάνω.
 Ἀνδρὸς χλωμὸ δὲν κόβω ἐγὼ ποτέ!
 Κόκκινο θέλω μόνο
 Καὶ τὸ ζητῶ με πόνο.

Μοῦ λέει τὸ χλωμό: Τὸν κόσμο χάνεις
 Γίνεσαι, γίνεσαι, ὅσο μπορεῖς...
 Τοῦ κόσμου τρεχέας ὡς ποὺ νὰ πεθάνεις,
 Τὸ κόκκινο λουλούδι δὲ θανοῦς!
 Κοιρε με, κόρη ἐμένα,
 Ἀρωματὸ ὅταν εἶ εὐενα!

Καὶ με παρακαλεῖ τὸ λουλουδάκι,
 Καὶ σὺνέτω καὶ τὸ κόβω στὴ στιγμή.
 Ἐργὴ τῆς καρδιάς μου τὸ φαρμάκι,
 Σβόσαν τοῦ στήθους μου οἱ στεναγμοί,
 Καὶ τώρα ἀναγαλλιάζω,
 Ἀντὶ ν' ἀναστεινάω.

(Μετὰφρ. Ἀγγ. Βλάχου)

Αἴ ΝΕ

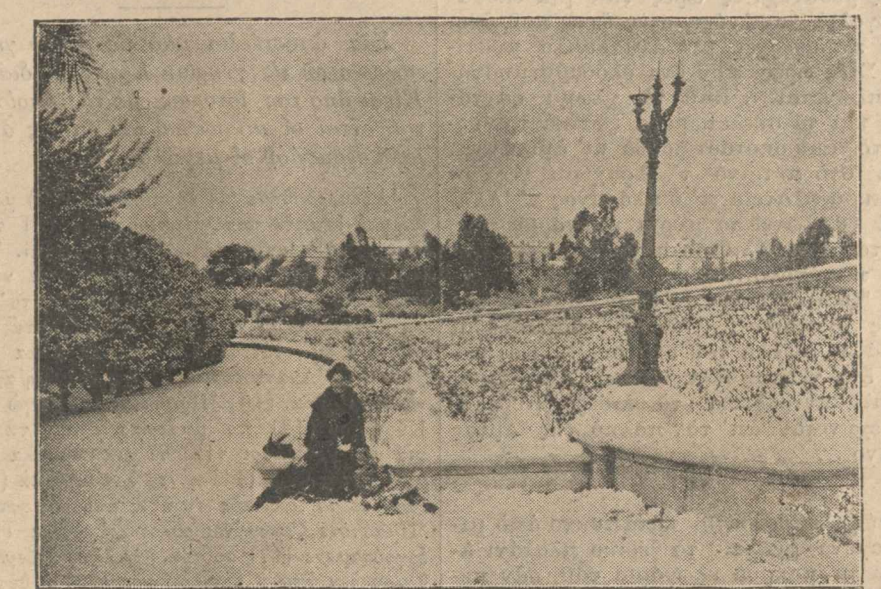
Ἡ Α. Μ. ἡ χιών, μετὸν πάλλευκον μανδύαν τῆς ἐνεφανίσθη τὸ Σάββατον εἰς τὰς Ἀθήνας· εἰς τὸν σταθμὸν τὴν ἀνέμενε σωρὸς λευκῶν νιφάδων, ὀλίγη χιονοβροχὴ, καὶ χάλασα ἀφθονος. Ἡ ἀφίξις τῆς ἐχαιρετῆθ' μετὰ πολλὴν χαρὰν καὶ τὸ πλῆθος ἐξεχύθη εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰς πλατείας διὰ νὰ ἴδῃ ἀπλωμένην τὴν λευκὴν τῆς Μεγαλειότητος.

Τὸ Ζάππειον εἶνε κατὰσπρον ἡ μεγάλη του πλατεία ὁμοιάζει με σινδὼνα λευκὴν καὶ οἱ μικροὶ τῆς θάμνοι καὶ τὰ ἄνθη τῶν ὡς λευκὰ ἀλαβάστρινα κοσμήματα· ἐνθ' ἰσχύει ἀκόμη καὶ αἱ λευκαὶ νιφάδες τῆς χιόνος ἐξακολουθοῦν τὸν τρελλὸν τοὺς χορὸν καὶ ταχύνουν τὸ λευκὸν στρώμα, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐμφανίζονται ἀραιοὶ οἱ φίλοι τοῦ ψύχους· οἱ ἑρσάται τῆς λευκῆς νύμφης ἐκχρύνονται εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Ζαπείου καὶ τοὺς κήπους τῆς· μίαν κυρία ἡ κ. Διοσκουρίδου καὶ τὰ δύο τῆς τέκνα φαίνονται εἰς τὴν εἰκόνα μας κοντὰ εἰς τὸ μαρμαρίνον ἀγάλμα τοῦ Ζάπτα· λίτρης τῆς χιόνος ἡ κ. Διοσκουρίδου, ἀνατραφεῖσα καὶ ἤρσασα εἰς κλίματα ὅπου ἡ χιών κἀμνει πολὺ συχνότερας ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, ἀνεμνήσθη παλαιῶν ἡμερῶν εἰς τὴν θεὰν τῆς λευκῆς πόλεως.

Νέοι, μαθηταί, παιδιὰ, ἄνθρωποι πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας ἐρχονται νὰ θαυμάσουν τὸ θέαμα· τὸ χιόνι δὲν εἶνε σὺνθετος διὰ τοὺς Ἀθηναίους θέαμα· ἡ μαγεία τῆς λευκότητος του ἐλκεῖ παρ' ὅλον τὸ ψύχος καὶ τὴν χιονοβροχὴν, τὴν θερμότητα νεολαϊκῶν καὶ τὰ χέρια, τὰ πρόσωπα, αἱ νεανικαὶ ὄψεις κοκκινίζουν ἀπὸ τὴν θερμότητα τοῦ μεγάλου ψύχους, καὶ φαιδρύνονται ἀπὸ ὕψαινα.

Αἱ φωτογραφικαὶ μηχαναὶ φωτογραφίζουν τὴν ὑποδοχὴν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰ κοδὰς καὶ αἱ ἐνστανταὶ ἀγωνίζονται ἐν μέσῳ τῶν λευκῶν νιφάδων οἱ ὁποῖαι σωρηδὸν πύττον ἐπὶ τοῦ φακοῦ νὰ ἀποκτήσουν ἕνα χιονισμένον τοπίον, ἕνα δρόμον κατὰλευκον, μίαν σκηνὴν χειμῶνος· Ἐλβετικὸν ἢ ἀπὸ τοῦ Ζαπείου θεῶ τοῦ ἐπὶ λευκότερον ὑπὸ τὸν νέον ἐνδύμα Σταδίου, καὶ τοῦ ἱγγραίου Ὑμητοῦ, καὶ τοῦ λευκοκρασίνου λοφίσκου, προκαλεῖ τοὺς περισσοτέρους ἐρασιτέχνους· καὶ τὰ κοδὰς ἐργάζονται καὶ τὸ χιονισμένον Σάββατον τῶν Ἀθηναίων ἀποθανατίζεται ἀπὸ τὸν φωτογραφικὸν φακόν.

Αἱ Ἀθήναι εἶνε θέαμα μεγαλοπρεπές, ἀλλ' αἱ ἐξοχα εἶνε μαγεία δολιχέρος· ἐδῶ στέγει λευκαὶ καὶ πεσοδόρμος κατὰσπρον, ἐκεῖ χιονοδαεῖς ὁροσεῖραι καὶ παμμεγέθεις πλάταισι φέροντες

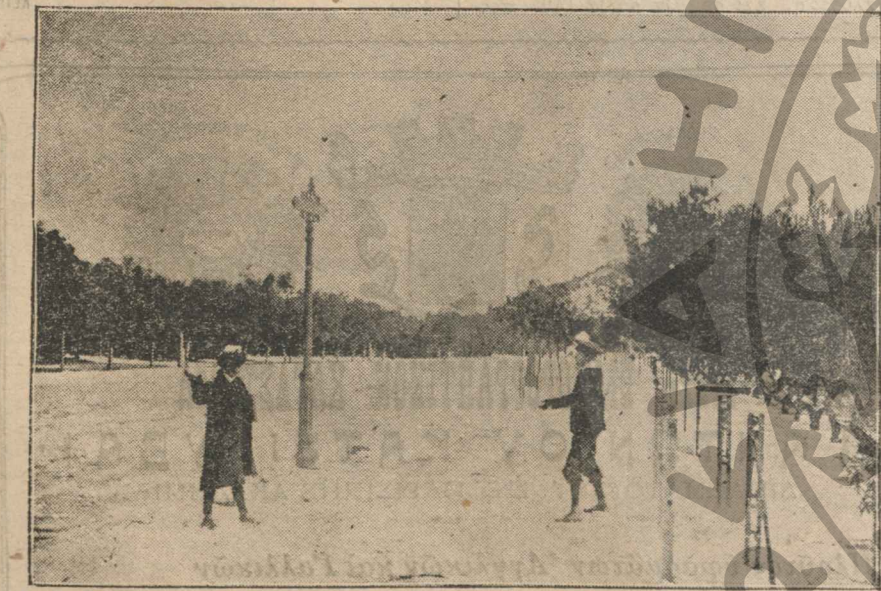
ΤΟ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟ ΖΑΠΕΙΟΝ

Ἡ καθήμενὴ Κυρία εἶνε ἡ Κ. Διοσκουρίδου, ἡ ὁποία ἤρσασα ἐπὶ πολὺ εἰς Βιέννην, εἶνε μία ἀπὸ τὰς μάλλον χιονοχαρεῖς Ἀθηναίας.
 (Φωτογρ. τοῦ φωτογραφικοῦ συνεργάτου τῆς «Ἠλλάδος» κ. Γ. Ἀλεξίου)

μετὰ κόπον τὸ ἀδαμάντινόν τους φορτίον· ἡ Κηφισιά ἐλκεῖ τοὺς ρομαντικούς. Πολλοὶ κύριοι καὶ κυρία, — οἰκογένειαὶ δολιχέροι — μετέβησαν ἐνωρὶς εἰς τὸ ὠραῖον προσέστηον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὑπὸ τὰ ὑψηλὰ τῆς δένδρα καὶ τοὺς γηραιούς τῆς πλατάνους ἀπολαμβάνουν τὸ πάλλευκον θέαμα.

Εἰς τὸ Στροφιλί νομίζει κανεὶς ὅτι μετετέθη μικρὸν τεμάχιον τοῦ Μέλανος Ἀρμενίου. Ἡ Κηφισσία ὁμοιάζει πρὸς μαγευτικὸν τοπίον τοῦ Βορῶ.

Τὸ χιόνι πίπτει ἀκόμη πυκνόν· ἡ σημερινὴ μαγεία του θὰ ἀναλυθῇ πάλιν αὐριον εἰς ἀκαθαρτον βροχὴν καὶ ὁ ἥλιος θὰ διαλύσῃ μετὰ θερμὰς τοῦ ἀκτίνας τὴν λευκὴν μασέλην...
 ΠΑΛΙΟΣ

ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΩΦΟΡΟΝ ΟΛΓΑΣ

Δύο μικροὶ γνωστοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἱππικοῦ παίζουν χιονεῖς

(Φωτογρ. τοῦ κ. Γ. Ἀλεξίου)

Η ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΗΦΙΣΣΙΑ

(Φωτογραφία προσθένει)

Ὅπως συνδέεται διὰ φύλας μετὰ καμηλοῦ ὀφείλει νὰ μετρώσῃ τὴν θύραν του.
 Τουρκικὴ παροιμία

Ὁ φόρος πρὸ τοῦ ἡμεναίου ὁμοιάζει με βραχὺτάτον πρόλογον ἐπὶ τῆς προμετωπίδος βιβλίου ἀτελευτήτου.
 J. Petit-Senn.

Ἡ πολλὴ οἰκειότης γεννᾷ τὴν περιφρόνησιν.
 Πότκιος Σῦρος

Ἡ σάτυρα ὀφείλει νὰ καταφέρεται εὐθὺς κατὰ τὸν ἥδον καὶ νὰ μὴ πλῆττει τὰ ἄτοπα εἰμὴ ἐξ ἀντιθέτου.
 Μολιέρος

Ὁ γάμος δὲν εἶνε κάποτε παρὰ μία ἀνταλλαγή ἀμοιβῶν γογγυσμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὀργισμῶν κατὰ τὴν νύκτα.
 Κομμέρετα

γωγὴ τοῦ ὕδατος ἦτο ἡ μέριμνα τοῦ πλοίαρχου. Ο γέρον ἐφαίνετο ἐπιτηδῶν τὰ ὕψη, καὶ ἐνεδρεῖον διὰ τὴν ἐμφάνειαν τῶν ἀστέρων διὰ μέσον τῶν ὁπῶν τὸν νεφρὸν.

Ἦτο ἡδὴ ἡ στιγμὴ, καθ' ἣν εἶνε ἡμέρα ἀκόμη, ἀρχίζουσαν ὅμως οἱ ἀστέρες ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον νὰ ἐμφανίζονται εἰς τὰ ὕψη.

Ὁ δριφύων ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ οὐμῆλης. Ἡ θάλασσα ἐκπαύετο ὑπὸ ἐλαφρῶν νεφυρίων.

Ποῦν ἀκόμη τὸ σκάφος ἐξέβη τοῦ ὁρίου τῆς Πορτολάντης, ὁ πλοίαρχος ἀπεχολοχμένος ἐκ τῆς κακοκαιρίας τοῦ καιροῦ, διέταξε μίαν σωρείαν χειρισμῶν, ἐπιθεώρησε μόνος του ὅλα τὰ μέρη τοῦ πλοίου, καὶ ἐξήτασεν ὁ ἴδιος τοὺς σκαρμούς, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐσημαίνει, ὅτι ὁ ναυτικός ἐκείνος ἠτοιμάζετο νὰ ἀποπειραθῇ θάματα ταχύτητος.

Δ

Ἄλλ' ἡ σκούνα παρούσα ἐν ἐλάττωμα. Εἰς τὴν ἐμπρόσθιον μέρος ἐβυθίζετο πλεονέκτονος εἰς τὴν θάλασσαν παρὰ εἰς τὸ ὅπισθον.

Ὁ πλοίαρχος ἐξηκολούθησε τὴν ἐπιθεώρησιν του, ὅππῃ ἐν τῇ μεταξὺ ἐπαιστικῇ βλέμματι εἰς τὴν ξηρὰν διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ πόθεν ἐφύσα ὁ ἀνέμος. Ὅπως κατ' ἀρχὰς ἦτο ἀπόγειος ἐλαφρὸς, κατόπιν ὅμως ἀπέκλινεν ὀλίγον, καίτοι δὲν ἦτο ἀπειλητικός. Ὁ πλοίαρχος τότε στραφεὶς ἦρπασε μόνος του τὸ πηδάλιον, ἐννοῶν μόνον εἰς ἐαυτὸν νὰ ἐμπιστευθῇ, διότι τὸ πλοῖον ἐβραίων ἦδη ὀλοσπᾶς καὶ τὸ πηδάλιον εἶχεν ἀνάγκην σιτηρατόρων χειρῶν.

Ἦδη ἡ σκούνα ἐφέρετο ταχυτάτῃ ἀκριβῶς πρὸς τὸν δρόμον τοῦ ἀνέμου. Καὶ τοῦτο εἶνε ἀληθὲς τὸ δυσχερέστερον εἶδος δρόμου διὰ τὸ πλοῖον, διότι ὁ ἀνέμος ἀόριστος ἀκόμη καὶ δυνάμει ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ μεταστῇ, ἡμπορεῖ ἀντιρροῦν νὰ ἀρπάξῃ τὸ πλοῖον καὶ νὰ τὸ παρασπλάνησιν ἐπικινδύνους τοῦ δρόμου του. Τοῦτο λοιπὸν ζήτην ν' ἀποφύγῃ ὁ πλοίαρχος, ἐμπεριεὶς εἰς τοὺς δόλους τοῦ ἀνέμου, ἐκράτει ἡδὴ ὁ ἴδιος τὸ πηδάλιον.

Δ

Καὶ διηθύνεν ἡδὴ, ὅτε μὲν μὲν καίτοιαι δειλὴν, ἄλλοτε δὲ τοιμήρως ἀποστρέφον εἰς τὰς αἰρινὰς πνοὰς τοῦ ἀνέμου, προσέχον εἰς τὰς ὑψάλους, αἰτνες δυνάμει νὰ ὑπάρχουν, ὁρίων ἐπὶ τοῦ κινήματος, σάκας ἦτο ἀνάγκη νὰ διασπασθῇ τοῦτο, καὶ ἀπορρίπτον αὐτὸ, ὁπότε τὸ ἐβλεπεν ἀπειλητικὸν ἐρχόμενον ἐκ τοῦ πλαιῖου. Ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἐργασίαν του ἐκείνην δεξιότης καὶ εὐστροφία καὶ τόλμη μαζὶ με κρυφίον τινα φόβον, τὸν ὁποῖον πάντοτε ἐμπνέει ἡ πόλιν πρὸς τὸ στοιχεῖον. Μὲ τὴν κεφαλὴν δὲ πλαιῖος ὅτε πρὸς τὰ κάτω παρηκολούθει ἐπίσης προσεκτικῶς καὶ τοῦ ἀνέμου τὰ παύματα καὶ τοῦ κινήματος τὰς ἐπικινδύνους ἀντιρροῖς.

Μίαν στιγμὴν ἀνῆλθε τὴν κεφαλὴν καὶ προσεπάθησε νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς τρεῖς ἀστέρας τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ὁρίωνος. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἀστέρες ὀνομάζονται *Οἱ Τρεῖς Μάγοι*, παλαιὸν δὲ Ἰσπανικὸν ῥητὸν λέγει: «Ὅστις βλέπει τοὺς τρεῖς μάγους εἶνε κοντὰ εἰς τὴν σωτηρίαν».

Τὸ βλέμμα ἐν τούτοις ἐκείνου συννητήθη μὲ τὸ βλέμμα τοῦ γέροντος, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἄκρου τοῦ πλοίου εἰς τὴν αὐτὴν εἶχεν ἐπιδοθῇ παρατήρησιν.

— Τίποτε! Οὐτε ὁ Ἄρης, ὁ ἐρυθρὸς φαίνεται, οὔτε κανὲν ἄλλο ἀστρὸν.

Μόνον οἱ φλογίδες δὲν ἐπρόσεξαν τὴν διπλὴν ἐκείνην παρατήρησιν.

Ἐν τούτοις ὅταν ἡ πρώτη γαφὰ τῆς φλογὸς παρήλθε πλέον, οἱ φλογίδες ἐσκέφθησαν, ὅτι ἦσαν ἐν πλήρει πελάγει, μεσοῦντος Ἰαννουαρίου, καὶ ὅτι ὁ ἀνέμος ἔπνευσε παγετώδης.

Δ

Νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν θαλαμῶσμον ἦτο ἀδύνατον, διότι οὗτος ἦτο πολὺ στενὸς δι' ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος καὶ εἶχε καταληφθῇ σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὰς ἀποσκευὰς τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἀπὸ τὰ δέματα τῶν ναυτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα προσετίθεντο καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὄργανα καὶ τὰ ὑφάσματα, ὅσα ἀνηρτοῦντο διὰ νὰ κρύψῃ τὴν σκούνα τὰ λαθροπύργια εἰς τὰ ὁποῖα κατέγινετο.

Οἱ ἐπιβάται λοιπὸν ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαθιδρυθῶσιν εἰς τὸ κατώστριον, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον ἄλλως τε δὲν ἐδυσκολευθῆσαν καὶ πολὺ οἱ ἐκ φρόσης νομάδες ἐκεῖνοι. Ἡ συνῆθεια τοῦ ἐκπύρου καλίστῃ εὐχερῇ τὴν ἐξουκονομίαν τῆς νυκτὸς εἰς τοὺς ἀνιστίους, τὸ ἄστρον τοὺς φωτίζει φιλικῶς καὶ τὸ ψῆφος τοὺς βοηθεῖ νὰ κοιμῶνται, κίπτεται μάλιστα καὶ νὰ ἀποθησαύσῃ.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ὅμως οἱ ἀστέρες ἔλειπον. Ὁ Λαρχεδόσιος καὶ ὁ Γενουήσιος ἀναμεινόντες τὸ γέμιν, ἐξηκολούθησαν πληροῖον τὸν γυναικῶν εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἱστοῦ, κάτω ἀπὸ τὰ σκαπᾶματα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐρριψαν οἱ ναῦται.

Δ

Ὁ γέρον φιλικάρως ἐμεινεν ὄρθιος ἐμπρός, ἀκίνητος καὶ ὡς ἀναίσθητος εἰς τὸ ψῆφος.

Ὁ πλοίαρχος ἀπὸ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ἐκκεντρωθὲν εἰς εἶδος προσκλήσεως βραχύνει ὡς συργμὸν ἀπὸ τὸν λάρυγγα, ὁμοίαν πρὸς φωνὴν πτηνῶν. Εἰς τὴν κρηγὴν ἐκείνην ὁ ἀρχηγὸς ἐπλησίωσε καὶ ὁ πλοίαρχος τὸ ἀπὸ τὸν πλοῖον. Ἐξῆς εἰς τὴν Βασιλικὴν, αἱ ὁποῖαι σημαίνονται «Γεωργεῖ τοῦ βουνοῦ». Αἱ δύο ἐκεῖνα λέξεις εἶνε ἐν εἶδος προλόγου, διὰ τὸ ὁποῖον σημαίνεται, ὅτι ἡ συνδιάλεξις, ἥτις δὲ ἐκαστοὺς ἔχει εἶνε σπουδαιότης καὶ ἀπαιτεῖ ὅλην τὴν προσοχὴν τοῦ συνδιαλεγομένου.

Ὁ πλοίαρχος ἐδεῖξε διὰ τὸ δακτύλου εἰς τὸν ἀρχηγὸν τὸν γέροντα καὶ ὁ διάλογος ἤρχισεν εἰς παρεμφερῆ μὲν Ἰσπανικὴν διάλεκτον, ὡς ἐξῆς: — Γεωργεῖ τοῦ βουνοῦ, ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος;

— Ἐνὰς ἄνθρωπος.

— Τί γλώσσας ὀμιλεῖ;

— Ὅλας.

— Τί ἡξοῦται;

— Τὰ πάντα.

— Ποία εἶνε ἡ πατρίς σου;

— Ὅλαι καὶ καμμία.

— Ὁ Θεὸς του ποῖος εἶνε;

— Ὁ Θεός.

— Πῶς τὸν ὀνομάζεις σὺ;

— Ὁ τρελλός.

— Καὶ πῶς ὀνομάζεται αὐτός;

— Ὁ Σοφός.

— Εἰς τὸν ὁμίλον σὰς τί εἶνε;

— Ὁτι εἶνε.

— Ὁ Ἀρχηγός;

— Ὁχι.

— Ἄλλὰ...

— Ἡ ψυχὴ.

— Ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὁ πλοίαρχος ἐχωρίσθησαν, καθέως ἐστράφη πάλιν εἰς τὰς σκέψεις του καὶ μετ' ὀλίγον ἡ *Ματουτίνια* ἐξῆλθε τοῦ κόλπου.

Τότε ἤρχισεν ὁ μέγας σάλος τοῦ πελάγους. Ἡ θάλασσα διήνοιγε τώρα κύρια χάσματα καὶ ὁ ἀφρός τῶν κυμάτων κατηγύαζε τοῦ σκότους τῆς νυκτὸς. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἡ ἐπιφάνεια τῶν κυμάτων λευκαίνοντο πρὸς στιγμὴν ἀντενέκλα τὴν λάμψιν ἐνὸς ἀστέρος ὡς νὰ ἦτο ὄψις τεθραυμένου καθρέπτου.

Ἡ *Ματουτίνια* διεπέρασεν ὑπερηγάτως καὶ ὡς γενναία κολυμβήτρια τὴν ἐπικινδύνον στροφὴν τῆς παρῳίας τοῦ Τσάμπου. Ἡ παρῳία ἐκείνη, ἡ ὁποία ὀνομάζει πρὸς ἀμφιθέατρον, εἶνε ἀπὸ τὰ μάλλον ἐπιφοβὰ μέρη διὰ τοὺς ναυτικούς.

Μίαν στιγμὴν ἀνῆλθε τὴν κεφαλὴν καὶ προσεπάθησε νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς τρεῖς ἀστέρας τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ὁρίωνος. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἀστέρες ὀνομάζονται *Οἱ Τρεῖς Μάγοι*, παλαιὸν δὲ Ἰσπανικὸν ῥητὸν λέγει: «Ὅστις βλέπει τοὺς τρεῖς μάγους εἶνε κοντὰ εἰς τὴν σωτηρίαν».

Τὸ βλέμμα ἐν τούτοις ἐκείνου συννητήθη μὲ τὸ βλέμμα τοῦ γέροντος, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἄκρου τοῦ πλοίου εἰς τὴν αὐτὴν εἶχεν ἐπιδοθῇ παρατήρησιν.

— Τίποτε! Οὐτε ὁ Ἄρης, ὁ ἐρυθρὸς φαίνεται, οὔτε κανὲν ἄλλο ἀστρὸν.

Μόνον οἱ φλογίδες δὲν ἐπρόσεξαν τὴν διπλὴν ἐκείνην παρατήρησιν.

Ἐν τούτοις ὅταν ἡ πρώτη γαφὰ τῆς φλογὸς παρήλθε πλέον, οἱ φλογίδες ἐσκέφθησαν, ὅτι ἦσαν ἐν πλήρει πελάγει, μεσοῦντος Ἰαννουαρίου, καὶ ὅτι ὁ ἀνέμος ἔπνευσε παγετώδης.

Νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν θαλαμῶσμον ἦτο ἀδύνατον, διότι οὗτος ἦτο πολὺ στενὸς δι' ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος καὶ εἶχε καταληφθῇ σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὰς ἀποσκευὰς τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἀπὸ τὰ δέματα τῶν ναυτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα προσετίθεντο καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὄργανα καὶ τὰ ὑφάσματα, ὅσα ἀνηρτοῦντο διὰ νὰ κρύψῃ τὴν σκούνα τὰ λαθροπύργια εἰς τὰ ὁποῖα κατέγινετο.

Οἱ ἐπιβάται λοιπὸν ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαθιδρυθῶσιν εἰς τὸ κατώστριον, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον ἄλλως τε δὲν ἐδυσκολευθῆσαν καὶ πολὺ οἱ ἐκ φρόσης νομάδες ἐκεῖνοι. Ἡ συνῆθεια τοῦ ἐκπύρου καλίστῃ εὐχερῇ τὴν ἐξουκονομίαν τῆς νυκτὸς εἰς τοὺς ἀνιστίους, τὸ ἄστρον τοὺς φωτίζει φιλικῶς καὶ τὸ ψῆφος τοὺς βοηθεῖ νὰ κοιμῶνται, κίπτεται μάλιστα καὶ νὰ ἀποθησαύσῃ.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ὅμως οἱ ἀστέρες ἔλειπον. Ὁ Λαρχεδόσιος καὶ ὁ Γενουήσιος ἀναμεινόντες τὸ γέμιν, ἐξηκολούθησαν πληροῖον τὸν γυναικῶν εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἱστοῦ, κάτω ἀπὸ τὰ σκαπᾶματα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐρριψαν οἱ ναῦται.

Ὁ γέρον φιλικάρως ἐμεινεν ὄρθιος ἐμπρός, ἀκίνητος καὶ ὡς ἀναίσθητος εἰς τὸ ψῆφος.

κοὺς, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο συγκεντρωθῶσιν ὁλοκλήρως τὴν προσοχὴν των διὰ τὴν διέλευσιν. Εἶνε δὲ τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὐδὲν στοιχεῖον τοῦ ἀμφιθέατρον λείπει, στοιχειωμένον κατὰ τὰς παραδόσεις, καὶ οἱ ναυτικοὶ ἀκόμη καὶ τώρα διηγούνται, ὅτι εἰς τὸν βυθὸν τοῦ ἱεροῦ ἐκεῖνου Κίρκου ὑπάρχοντι τὰ πτώματα τριμερῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἦρπασε καὶ ἐβύθησεν εἰς τὰ ἐκεῖ ἡ πελώρια ἀράχνη Κράκεν, τὴν ὁποῖαν ὁ ναυτικὸς κόσμος ὀνομάζει καὶ βουνόφαρο. Τόσον τρομερὰ εἶνε ἡ σκιά τῆς θαλάσσης.

Ἐν τούτοις ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀλήθεια τῶν παραδόσεων τούτων ὁ ἄνθρωπος τὰς διέχεται φρίττων.

Σήμερον ὁ ὁρμος τοῦ Τσάμπου εἶνε πλέον ἡρεπόμενος. Τὰ τεχνικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο πρὸς τὰ ἐκεῖ κατέργησαν καὶ μετέβαλον παντελῶς τὸ φυσικὸν ἀμφιθέατρον, καὶ μόνον ἡ παρῳία πρὸς τὰ ἐκεῖ ἐμεινεν αἰωνία.

Ἀλλὰ καὶ ἡ αἰωνιότης ὑπακούει εἰς τὸν ἀνθρώπον πλεονέκτονος ἐκεῖ ἢ ὅσον γενικὸς πιστεύεται.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΡΟΧΙΣΜΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ

(ΜΠΙΖΩΤΕ)

Ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ *Νικολαΐδου* καὶ *Χαλκοκονδύλη* τροχίζονται καὶ *ἐπαργυρώνονται* κρυστάλλα παντὸς μεγέθους καὶ ρυθμοῦ, ἦτοι δι' *ἐπιπλα*, δι' *εἰσοδούς* καὶ *θύρας*, καὶ *ράφια* διὰ *βιτρίνας*.

Ἐργασία ἡγερμένη. Τιμὰς ἀσυνήθιστον.

Πανδρόδου 1 (Πλατεία Μητροπόλεως)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ		ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ	
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ			
4	ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ	27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	29 ΙΟΥΝΙΟΥ
		26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	& 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
	ΕΤΟΣ 1908		
4	Μεγάλα κέρδη	100,000	δραχ. 400,000
4	Κέρδη	25,000	δραχ. 100,000
4	Κέρδη	10,000	δραχ. 40,000
12	Κέρδη	5,000	δραχ. 60,000
20	Κέρδη	1,000	δραχ. 20,000
1644	Κέρδη	100	δραχ. 164,400
2312	Κέρδη	50	δραχ. 115,600
4000	ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....		900,000

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (2/17 Ἀπριλίου 1908) ὅα ἐκδοθῶσι μόνον 300,000 τετραδράχμων γραμματίων, ὑπ' ἀριθ. 1—300,000. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐνὸς τῆς κληρώσεως, κατὰ τὴν κληρώσιν ταύτην. Κατόπιν, θὰ ἐκδοθῶσι μονόδραχμα γραμμάτια, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρι 1,000,000, ὅα προστεθῶσι δὲ ἐνὸς τῆς κληρώσεως καὶ οἱ ἀντιστοιχοὶ ἀριθμοί.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχους τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλείων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἑκαττον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἑκαττον γραμματίων, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυνεῖσθαι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθν. Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑποστρ. Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης: Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΒΛΕΠΕΙ ΚΑΙ Ο ΠΕΘΑΜΕΝΟΣ...

Εἰς Κερκυραϊκὴν (διάλεκτον)

Εἰς μίαν ἄκρην τοῦ δάσους τοῦ Βιὰ-Δράβι, εἰς ἓνα ἔρημο παραβόλῳ, κατοικοῦσε ὁ Γιάννης Σανδρὸς, παλῆρος ἐνωμιτάρχης τῆς χωροφυλακῆς.

Ὅταν ἀτελείως τὰ χρόνια γὰ τὴν σὺνταξιν, ἐγύρισε εἰς τὸ χωριὸν του γὰ νὰ τῆς μαζουλίαν, καὶ ἐπειδὴ τὸν βαστούσαν ἀκόμη τὰ κότσια, ἂν καὶ ἀρχίζαν ν' ἀσπρίζουν τὰ μαλλιά του ἐπὶ τὴν ναῖκα.

Μαγεμένη ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν μεντάλλα καὶ ἀπὸ τὰ ὄμορφα γένεια του, ἡ Κατερίνα—ἓνα νόστιμο θηλυκὸ, τοῦφερε μίαν ντουζίνα ἑκατοστάρικα, μὲ τὰ ὁποῖα ἀγοράσανε ἓνα σπτάκι μὲ ἀσπὴ.

Ὁ Γιάννης Σανδρὸς δὲν ἦταν στραβόδου. Ἀλλὰ, ὡς καλὴ σταυρωτὴς τοῦ παλῆρος καιροῦ, τοῦ μπόρσανε ἡ στήθοντες, ὁ καινὸς καὶ τὸ γλάντι, γὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔβαναν ἡ σὺνταξιν. Συνήθιστος ὅμως ν' ἀπατᾷ τοὺς χωριάτας καὶ τοὺς μικρέμπορους, ὁ κατ' ἐξοχὴν εἶχε τὸν τρόπο νὰ καλοπερνᾷ χωρὶς νὰ δουλεύῃ.

Δὲν ἐπλήθυνε κανένα, ἐκλεφετε λιγὰ καὶ ἦτανε δυνατὸς εἰς τὸ... λαθροπώρ.

Πάντα ἦσαν χαρούμενος, μὲ τὸ τραγοῦδι του εἰς τὰ χεῖλιν καὶ ἐξηνόιαστος. Ἡ γυναῖκα του τὸν ἐλάτρευε.

Δ

Μ' ὅλον τοῦτο, αὐτὸ τὸ χρόνον δὲν εἶχαν πληρωθῇ οἱ φόροι. Ὁ κύρ ἐνωμιτάρχης εἶχε πῆ τὸν παρᾶ.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐσκέφθηκε, μὰς παῖξιν τὸν παπᾶ. Ποῦ πάει; ὁ παρᾶς... Στὸ πάτο τῆς γραφῆς, ὅταν τὸνε φιλάω ἐγὼ, ἐπρόσθεσε χαλδαιόσους τὸ λαρυγγί του, ἔξω ἀπὸ τοῦ περῶν...

Ἀπὸ εἰδοσίαν καὶ παραγγέλιος δὲν τοῦ κάρη καρφὶ τοῦ γέρον-τάκαλη. Τὰ ἔσχιζε γὰ... ἀνάψιν τὴν πῖπα του.

Μίαν ὁμορφὴν αὐγὴν τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁ Σανδρὸς ἐγύριζε ἀπὸ τὰ βόρεια πρὸς εἰς τὴν πόλιν, μ' ἓνα λαγύπουλο κάτω ἀπὸ τὴν μπλουζα του. Ἰσὰ μὲ ἡ γυναῖκα του νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν σούπα, ἐκρέμασε τὸν καλὸ σου τὸν λαγὸ ἀπὸ τὰ πινὰ πόδια εἰς ἓνα καρφὶ καὶ μὲ τὸ μαχαίρι στὰ δόντια ἄρχισε νὰ τὸνε γδέρνῃ.

«Ψυχούλα μου τοιγαριὰστό», σκεπτόταν. «Ὅλο μὲ μιάς μπαίνει ἡ Κατερίνα, ποῦ εἶχε βγῆ γὰ νὰ μάσῃ περὶ μὲν, καὶ κλεῖ τὴ πόρτα. «Μωρὲ Γιάννη, ὁ δικαστικὸς κλητῆρας ἐρχεται! φωνάζει τρομακτικῶς.

Στὴ στιγμὴ ὁ Σανδρὸς τὰ ἔσχιζε καὶ ἐκτίθει τὰ γένεια του ἄρχιζε νὰ θυμῶν. Ἐπειτα τὸ πρόσωπό του ἐστέρωσε καὶ ἀρχίνας νὰ γέλαει ἀπὸ μέσα του.

Τὶ διάλο! Μία ράτσα σὰ ν' ἐκείνη, σοῦ ἐξερῇ τὸ σῶμα...

— Εἶνε μακρὰ ὁ κλητῆρας;

— Κοντὰ στὴ φτελιά.

— Βίλε τὸ καλὸν σου.

Ἐκρυψε τὸ λαγὸ, ἐτίριξε τὸ πρόσωπό του μὲ μίαν χροστή ἀλκυρί, καὶ ἐστράβηξε τὸν τραπέζιν κοντὰ στὸ κρεβάτι.

Ἡ Κατερίνα τὸν ἐκτίθει σὺν κού

ΚΙΝΗΣΙΣ

ΧΟΡΟΙ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ τὸ βράδυ ἐδόθη χορὸς εἰς τὸ μέγαρον τοῦ ἐξ Ἀλεξανδρίας ἐγκατασταθέντος ἐνταῦθα κ. Ἀθανασίου. Διήρκεσε μέχρι τῆς 2 1/2 ὥρας τῆς πρωίας. Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων ἦσαν πολλοὶ μετὰ τὴν κοίτην μαύρην τουλάχιστον τῆς ἡ. Κα Νελίνα Σλήμαν καὶ ἡ Δις Δώρα Δελφινούρη.

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ἐδόθη χοροσπερία εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας. Παραβρέθησαν καὶ οἱ Βασιλεῖς μετὰ τῶν Πριγκίπων. Ἡ Α. Β. Γ. ἡ Πριγκίπισσα Μαρία ἔφερεν ὡρασιότατην καὶ πολυτίμον ἐσθῆτα χρυματός ροδίνου.

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ἐδόθη μικρὸν χορὸν, εἰς τὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ Κηφισίας ἀνακτόρον τοῦ ἡ. Α. Β. Γ. ὁ Πριγκίψ Νικόλαος. Ὁ κύκλος ἦτο πολὺ στενός. Παραβρέθησαν, ἐν ὅλῳ, περὶ τοῦ 100 προσκεκλημένοι, μετὰ τῶν ὁποίων αἱ κυρίαι: Δραγούνη, με λευκὰ, Χαριλάου (ρὸς), Σλήμαν (μαύρο), Μερκάνη (λευκὰ) καὶ αἱ δεσποινίδες: Μερκάνη Ραχίλ καὶ Ζεσίλ, αἱ δεσποινίδες Λύδερ, ἡ δεσποινὶς Ἡρώ Νετρεπόνη κλπ.

Ἐκ τῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, ἡ μὲν πριγκίπισσα Ἐλένη ἔφερε λευκὴν ἀμφίβαν καὶ ἀδμαντοκόλλητον διάδημα, ἡ πριγκίπισσα Σοφία στακτόχρον, ἡ πριγκίπισσα Ἀλίκη κυανὴν καὶ ἡ πριγκίπισσα Μαρία λευκὴν. Ἡ χοροσπερία παρετάθη, μετὰ ζωντανήτος πολλῆς, μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρων.

ΧΕΘ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ἐδόθη ὁ χορὸς τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑμποροπαλλήλων εἰς τὸ ἰδιόκτητον μέγαρον αὐτοῦ.

Αἱ εἰσπράξεις ἦσαν ἱκανοποιητικαὶ καὶ ἡ κίνησις μεγάλῃ, χάρις εἰς τὰς γενικάς συμπάσεις, τῶν ὁποίων ἀπολαύει το ἡμετέρον, καὶ ὅλα τοῦτο σωματεῖον. Ὁ πρόεδρος κ. Ροδοῦλης καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἔκαμαν τὸ καθήκον των λίαν ἀξιοπαινός.

Α...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΖΑΚ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ

[Ἀπὸ τῆ βιβλίον τοῦ Ἰουλίου Βερνέ, τὸ ὁποῖον πρὸ ἐξομολογῶντος ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις, παραλαμβάνοντες μερικὰ ἀνέκδοτα τῆς ζωῆς τοῦ Ὀνομάστου Βαλζάκ, τοῦ διασημοῦ συγγραφέως τῆς *Ἀνθρωπίνης Κομωδίας* (*La comédie humaine*). Ὁ Βαλζάκ, ὁ κατ' ἐξοχὴν μεσοανήσας ὄντης ἐν τῇ φιλολογικῇ στερεώματι τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν ἡμέτερον αἰῶνα, ἐπὶ τῇ καὶ ὁ μὲν ἡμετέρος, ὁ ζῶν τὴν μὲν ἡμετέραν ζωὴν μεταξὺ τῶν συγχρόνων του λόγων καὶ ποιητῶν. Ὑπῆρξε συγγραφεὺς μὲς μεγάλης σειρᾶς μυθιστορημάτων ἐπὶ τὸν αἰῶνα τίτλον, ἔγραψε τὴν *Εὐγενίαν Γουάντ*, τὸν *Γοριό*, τὸν *Γαριό* τὸν *Χοριό* καὶ ἄλλα πολλὰ μυθιστορήματα καὶ μελέτας φιλοσοφικάς.]

Ὁ Βαλζάκ μετέβαινε συχνὰ εἰς τὸ μέγαρον τῆς κομῆσεως Δαγρὰ, τῆς ὁποίας αἱ συναστροφαὶ ὑπῆσαν διάσημοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Παλινορθώσεως ἐπὶ Λουδοβίκου Φιλίππου. Ἐκεῖ συνήντα συχνὰ ὡραῖος κυρία τῆς ἀριστοκρατίας μετ' ἧς ἠρέσκετο νὰ συνδιαλέγεται. Ἐνὰ βράδυ, μετὰ τὸν κύκλον κυριῶν, εἶχεν ὁμιλήσει πολλὴν περὶ τῆς γυναικείας καρβίας καὶ τῶν ἀδυναμιῶν τῆς.

—Ὁ κύριος Βαλζάκ, πόσον καλὰ γνωρίζετε τὰς γυναικας!... ἀνέκραξε μία νέα κυρία καθήμενὴ πλησίον του.

—Καὶ τὰς γνωρίζω τόσο καλὰ, ὥστε μόνον ἂν σὰς ἴδω εἰς τὰ μάτια θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὰς εἰπῶ τὴν ἱστορίαν τῆς καρδίας σας ἀφ' οὗ ἐγεννήθητε... ἔειπε.

—Ὁχι φωνακτὰ!... ἀπήντησε μετὰ φόβον ἡ ἀπρόσεκτος.

Μίαν ἡμέραν ἔλεγε ὁ συγγραφεὺς τῆς *Ἀνθρωπίνης Κομωδίας* εἰς τὸν Θεόφιλον Γκατιέ, τὸν διάσημον Γάλλον ἀκαδημαϊκόν:

—Οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων πρέπει νὰ ἀπέχουν ἀπὸ τὴν φιλικὴν τὴν γυναικῶν μετὰ τὴν ἐρωτικὴν τὴν καὶ τὴν τῶν.

—Ἐν τούτοις, εἶπεν ὁ Γκατιέ, αἱ γυναῖκες ἐπλάσθησαν διὰ νὰ ἔχουν κάποιον προορισμόν· τί εἶδος σχέσεως μὲς ἐπιτρέπεται μετὰ τῶν;

—Νὰ τοὺς γράψετε μόνον αὐτὸ μορφώνει τὸ ὄφρος.

Ὁ Βαλζάκ ἦτο καθεὶν ἄλλο παρὰ ὡραῖος. Μίαν ἡμέραν εἶπε εἰς τὸν Σανφλερύ· Μοῦ ὁμοιάζειτε σὰς συγγραφεὶν διὰ τὴν ὁμοιότητα.

Τὴν 24 Φεβρουαρίου 1834 ὁ Βαλζάκ ὑπῆρξε αὐ-

τόπητος μάρτυς τῶν αἱματηρῶν σκηνῶν, αἵτινες ἐλαβον χώραν πρὸ τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων. Σπεῖρα ἐπαναστατῶν εἰσῆλθε μανωμένη ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἀνακτόρου καὶ ὠθούμενος ὑπὸ τοῦ μανωμένου πλήθους εἰσῆλθε καὶ ὁ Βαλζάκ. Ἐκεῖ εἰς τὰ ἱεράτερα διαμερίσματα τοῦ Κομήτος τῶν Παρισίων, τοῦ μικροῦ διαδόχου τοῦ γαλλικοῦ θρόνου, ὁ συγγραφεὺς τῆς *Εὐγενίας Γραν-δ*, εἶρε ἕνα φύλλον χαρτοῦ μετὰ τὸν παιδικὸν χαρακτῆρα τοῦ μικροῦ διαδόχου, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγου εἶχε τελευτήσῃ τὸ τελευταῖον μῆνυμά του.

Ὁ Βαλζάκ ἔκρυψε μετὰ συγκίνησιν τὸ χειρόγραφον τοῦ ἐγγόνου τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου, καὶ φεύγων μετὰ ἡδονῆς καὶ τρόμου ἀπὸ τῶν αἱματωμένων ἀνέκτορα, εἶρε εἰς τὴν γωνίαν τῆς οδοῦ τοῦ Ἀγίου Φλωρεντίου τὸ Λέοντα Γοτλάν, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσέκρυψε μετὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια τὰ φύλλα τοῦ χαρτοῦ μετὰ τὰ βασιλικά γράμματα.

Ἐνὰ βράδυ ἦτο εἰς τὸν χορὸν τῶν ἀνακτόρων. Ὅταν ἀπὸ τῶν ἱστορικῶν ἐκείνων κυανῶν φράκων του μετὰ χρυσὰ κορμὴ, ἔπαιον ἀπορροφῶν ἕνα κομμάτι, μία κυρία τῆς ἀνωτάτης τάξεως ἔπαιον νὰ τὸ σηκώσῃ μετὰ βίαν καὶ νὰ τὸ κρατήσῃ.

Φυλάσσει τὸ πολυτίμον ἐνθῆμον, ἔλεγε ἀργότερα εἰς τὸν Βαλζάκ.

—Πάντοτε κερδίζει κανεὶς κατὰ ὅταν σὰς ἀκολουθεῖ.

Ἰωάνης

ΣΚΙΑΣ ΑΓΑΠΗ

Εἶσαι κάποιον εἰδωλομαχόντ' ἡ μὲν πρὸς λατρείαν σου τῆς καρδίας σου ἀγαπᾷ τὰ καλὰ σου τὰ ἀναιρέτητα καὶ τὴν φαντασίαν μου μόνον σ' ἀγαπᾷ.

Δὲν μ'ἀρέσει γι' ἄνθρωπον πάλιν νὰ σὲ νοιάθω νὰ γοιτῶν τὸ γέλιο σου τὴν βαρετὰ λαλιὰ θέλω ἀνεκλήρωτον τὸν παλιν μου ποδοθέλω μετὰ στένεργο μακρονὰ φίλᾷ.

Σ' ἀγαπᾷ ἀπόμακρος δίχως νὰ γυρεῖται νὰ σὲ σφίξω ὀλοθυμῇ μετ' ἡν ἀγαλῶ σὺν σκιά φαντάσματος κάποιου σὲ λατρεῖν κυνηγῶ ἀνέλιπτα μὴ δειλὴ σκιά.

Μὴ ζητήσης, ἄκου με νὰ με πλησιάσης δὲ νὰ σβῇς τὸν τοῦτο τόσο π' ἀγαπᾷ καὶ σὺ κάποιον ἰδανικὸ μακρονὸν θὰ χύσης κ' ἄλλα πᾶν τραγουδία μου δὲν θὰ ξαναπῶ!...

Ἀδῆναι

Γιώργος Κ. Α.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ γνωρίζουσα καὶ τελειὸς τὴν οἰκτικὴν ζητεῖ θέσιν. Πληροφορία εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

ΜΟΝΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡ. ΠΛΑΚΩΝ * * *
ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΥ * * *
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΤΕΡΟΥ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
LUMIERE
ΠΑΛΛΗΣ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΕΚ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΥ

Ἀντὶ 2 δραχμῶν 4 στήλη, ἀντὶ 5 δραχμῶν πλήρης ἀνάλογος τοῦ χαρακτῆρος εἰς τὴν γραφῆς. Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ φέρουν μόνον ψευδώνυμον.

Ἐλευθερία, Ρέθυμνον Κρήτης.—Εἰσθε ῥωμαϊκοί. Πρέπει νὰ εἰσθε εἰς τὰς υποθέσεις σας προσεκτικώτερος. Μετρίως θεληματικός. Ἐπιστολῶν. Ἀντὶ ἰντρίων, Πειραιᾶ. Ἡ γραφὴ σας σὰς δεικνύει ζήλοτυπον, ἄνευ πρωτοβουλίας, φίλον τῆς τάξεως, ἀβρόν καὶ εὐφάνταστον.

Ο ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ποῖος ἔμεινε εἰς τὸ Φάληρον ἔστω καὶ διὰ δύο ἡμέρας, καὶ δὲν ἐννόησε τὸν Νίκο, τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς καρδίαν καὶ πρῶτον, τὴν γεράτην ἀπὸ καλοσύνης καὶ ἀγνὰ αἰσθημάτων;

Ποῖος τὸν ἐκαλημέρισε γιὰ πρώτην φορὰ καὶ δὲν συνεδέθη μετ' αὐτοῦ τὸν δὲν ἐννόησε ἀπὸ πολλὰ χρόνια;

Ποῖος δὲν ἐγνώσαν τὸν ἐξοχικὸν του ἀντιτάκι, τὸ ἐργένικο, μὰ νοικοκυρεμένο αὐτὸ σπιντάκι, ποῦ δὲν ἐπέφερε ἡμέρα, χρόνια τώρα, ποῦ νὰ μὴ φιλοξενούσε ἕνα καὶ δύο φίλους;

Ἀς μύθουν λοιπὸν, ὅσοι δὲν τὸ ἔμαθαν ἀκόμη, ὅτι ὁ Νίκος, ὁ ἄνδρ' ἀνέλας, ἐπὶ αὐτῇ καρδίᾳ, δὲν ὑπάρχει πλέον!!

Ἐξήλθε καὶ ὁ Χάρος τὴν μεγάλην του ψυχὴν, καὶ μὲς τὸν ἄρπαξε, γιὰ νὰ μὲς πικραίνῃ κάθε λίγο, σὺν θὰ θυμώματε τὰ ἀλυσμόντα ἐκεῖνα γλέντια, ποῦ μόνον, ἡ διάπλατη καρδιά του εἶχε τὴν δύναμιν νὰ σκορπίσῃ ἀτέλειστα τὴν χαρὰν.

Φρατζῆς

Μήτσος Ζεφύρος

ΠΙΑΝΑ ΦΕΞΗ

Εὐκολότατα δύνασθε νὰ δωρήσῃτε εἰς τὴν γυναῖκα σας ἢ εἰς τὴν κόρην ἕνα **ΠΙΑΝΟ**, πληρώνοντες εἰς τὸ κατάστημα **ΦΕΞΗ** 50 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

ΒΙΟΛΙΑ, ΜΑΝΔΟΛΙΝΑ, ΚΙΘΑΡΕΣ
Με 5 δραχμὰς 5 κατὰ μῆνα

ΒΙΒΛΙΑ δεμένα ἢ ἀδετα
Με 5 δραχμὰς κατὰ μῆνα

Γ. ΑΝΤΩΝΙΔΗΣ

Εἰς τὸ Κουρεῖον **Γ. Ἀντωνιάδου** Πανεπιστημίου 55 θὰ εἴδατε τὴν τελειοτάτην ἀπολύμανσιν ὕδων τῶν εργαλείων διὰ τῆς καύσεως.

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ταπεινῆς τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου τῆς πρωτεύουσας μας κ. **ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ Χ. ΖΩΣΙΜΑ** κεῖται ἐν τῇ δόφ. Καλαμῶντος 17. Καλλιτεχνία, σιερῶτης, εὐθηνία τὰ μόνα του συστατικά.

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ «ΕΛΛΑΔΟΣ»

Τὸ κατάστημα Πάλλη καὶ Κοτζιά μὲς εἰδοποίησεν ὅτι τὴν προσεχῇ Δευτέραν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, καταπλεῖ εἰς τὸν Πειραιᾶ, τὸ ἀτμόπλοιον, τὸ μετακομίζον τὸν εἰδικὸν πολυτελεῖ χάρτην, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου θὰ ἐκτυπῶνται ἡ «Ελλάς». Συνεπὸς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Ελλάδος» ἐπιζόμεν, ὅτι θὰ ἐκτυπωθῇ ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ τούτου.

ματὰ ἀρμόζει μᾶλλον ἢ δημοτικῇ. Πιγνῶμεν πρὸ τοῦ μεγέθους τοῦ ποιήματος, διὰ τὸ ὁποῖον γράφεται. Ἀλλὰ ὅς εἴχαμεν τὴν περιέργειαν νὰ τὸ ἐβλέπαμεν.

Ἄματ... Μακεδ. — **Βόλον.** Ἐνδομήτηρ, ἂν ἐπιτύχῃ, νὰ τὴν στείλῃτε.

Ι. Κ. Δ. — **Πάτρας.** Ἡ τιμὴ τῶν 50 λεπτῶν, κατὰ στίγον, ἰσχύει διὰ παντὸς εἰδος δημοσιεύμα. Ἰδιαίτερος διὰ τὸ εἶδος τῶν προτεινόμενων, ἀπαίτεται νὰ εἶνε καὶ ὁπωσδήποτε δημοσιεύματα.

Αἰκ. Μεθων. — **Ἐνεαῦθα.** Τὸ θέμα εἶνε φοβερὸν. Μὲ ὅλην τὴν καλὴν του διατύπωσιν, δὲν δύναται νὰ δημοσιευθῇ. Στείλατε, ἂν ἔχετε, ἄλλο, ἐπὶ τῆς μικρῆς.

Γ. Βαμβακοῦδην. — **Ὀϊαν Θύρας.** Ὑπολογίσαιτε, παρακαλοῦμεν, ἐκαστὴν συνδρομὴν πρὸς 6 (6) δραχμὰς, διότι οἱ συνδρομηταὶ οὗτοι εἶχαν ἐγγραφῇ δι' ἡμετέρας. Αἱ 8 δραχμαὶ ἀπεστάλησαν, κατὰ λόγον.

Κνωσίων. — **Ἡράκλειον.** Ἐπιστολὴ μετὰ εἰκόνας, ὅς δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Διον. Κοτσίρ... — **Πειραιᾶ.** Ὁ ὡραῖος διαγωνισμός σας θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Στείλατε καὶ τοὺς ἄλλους.

Τ. Θεοχ. — **Χαλκίδας.** Τὸ σταλὲν ἦδυνάτο νὰ δημοσιευθῇ μόνον ἂν συνοδευέτο ὑπὸ μίαν ἢ περισσοτέρων ἐπιτυχημένων φωτογραφιῶν. Εἰς τὰς φωτογραφίας ἔχετε, ὅς ὅλιν, ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνονται ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως καὶ νὰ ἔχουν ζωηρὰ καὶ χαρακτηριστικὰ σημεῖα. Δὲν εἶνε εὐχάριστον εἰς τὴν τέχνην, ἕνα ἀπέραντον τοπίον νὰ περιλαμβάνεται εἰς μίαν πύξιν δὲ φωτογραφίας.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... — **Ἀλεξανδρείαν.** Δι' ἕνα στον διαγωνισμὸν ἀπαίτεται ἰδιαίτερον ἰσχυρὸν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τοὺς λύτας. Ἐπίσης χρειάζεται ἡ λύσις ἐκαστοῦ διαγωνισμοῦ νὰ γράφεται ἐπὶ ἰδιαίτερον τεμαχίον χαρτοῦ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ποία δυσκολία δακτυλίζοντες, ὅταν αἱ λύσεις στέλλονται διαφορετικὰ.

Δ. Παναγούλ. — **Ἐνεαῦθα.** Ἐὰν ἦτε καλὸς. Νάρκισ. — **Βόλον.** Θὰ δημοσιευθῇ κατόπιν. Περ. Παπαδ... —

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 12^{ος}

ΔΥΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

Αριθ. 1

Αἱ ἀνωτέρω εἰκόνες παριστάνουν προσωπογραφίας δύο γνωστοτάτων πολιτευομένων, τῶν ὁποίων ἡ μορφή πολλάκις ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Δύνασθε νὰ τοὺς ἀναγνωρίσετε;

Εἰς τὰς ἀπαντήσεις δέον νὰ γράφεται : « Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀνήκει εἰς τὸν κύριον....., ἢ ὑπ' ἀριθ. 2 εἰς τὸν Κον..... ».

Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Θὰ γείνη κλήρωση μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ ἐπιτυχὼν θὰ λάβῃ δῶρον τῆς ἐκλογῆς του, ἀξίας, μέχρι 5 δραχμῶν.

Οὐδεμία λύσις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἂν δὲν περιέχῃ καὶ τὸ **10λεπτον γραμματόσημον**, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀθροίζονται τὰ ποσὰ τῶν βραβείων, διὰ τοὺς διαγωνισμοὺς.

Οἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλουν τὸ 10λεπτον εἰς γραμματόσημα τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον διαμένουν.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου.

Αριθ. 2

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 13^{ος}

ΤΡΕΙΣ ΛΕΞΕΙΣ

Εἰς τὸ σχῆμα τοῦτο περιέχονται τρεῖς λέξεις, αἵτινες ἀποτελοῦν ἀρχαῖον ρητόν. Ἐκαστον φύλλον καλύπτει ἓν γράμμα.

— Ποῦται εἶνε αἱ τρεῖς αὐταὶ λέξεις; Οἱ ὅροι τοῦ ἀνωτέρου 12ου διαγωνισμοῦ ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν παρόντα.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου. Ὅστις ἐπιτύχῃ θὰ λάβῃ ὡς βραβεῖον δῶρον ἀξίας μέχρι 3 δραχμῶν.

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 7^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ λύσις τοῦ 7ου Διαγωνισμοῦ, τοῦ παριστάνοντος δύο κυρίας καὶ ἐρωτοῦντος εἰς ποίαν ἐποχὴν ἀνήκει ἡ ἐνδυμασία ἐκάστης ἐκ τῶν κυριῶν τούτων, εἶνε ὅτι :

Ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 1 ἀνήκει εἰς τὸ ἔτος 1808
Ἡ δὲ » » 2 » » » » 1908

Αἱ εἰκόνες αὗται ἐλήφθησαν ἐκ Γαλλικοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον τὰς ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν α' σελίδα παραρτήματος, ἔχοντος τὸν τίτλον « Ἐκατὸν ἔτη τῆς μόδας » καὶ ἤθελε νὰ δείξῃ τὴν ὁμοιότητα, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ μόδα τοῦ 1808 πρὸς τὴν τοῦ 1908, μετ' ὅλην τὴν πάροδον τῶν 100 ἐτῶν.

Ὅσοι ἔτυχε νὰ ἴδουν τὸ παράρτημα τοῦ περιοδικοῦ ἐκείνου, ἀπήντησαν ἀκριβῶς εἰς τὰς χρονολογίας καὶ τοιοῦτοι, θεωρούμενοι βεβαίως καὶ ὡς λῦται, εἶναι οἱ ἐξῆς :

Ἀθηνῶν: Χαρ. Ἀποστολίδης, Δημ. Στροῦμπος, Κ. Α. Ἀντωνιάδης, Σαπφώ, Γ. Α. Χαλκιάπουλος Φλογαίτης, Ἀρχανσιέλ, Ραγιαῖς, Φασιανός, Ὑμηττός, Πέλεκας, Κουροπάτιν.

Πειραιῶς: F. Pátrich.

Σύρον: Καλλιρρόη Π. Μουτζουροπούλου.

Προσέγγισαν δὲ περίπου εἰς τὴν λύσιν, οἱ ἐξῆς :

Δ. Γ. Λαλαούννης (Ἀθην.), Φαῖαξ (Πειραιῶς), Ἀγγελος Παπαγεωργακόπουλος (Πειρ.), Σωτ. Α. Λόντος Χαραλάμπης (Πατρῶν), Γεώργ. Φ. Χρηστοφίης (Ἀθηνῶν), Γ. Δ. Δάβαρης (Ἀθην.), Α. Δ. Μάνθος (Σύρον), Μόντε Χρήστος (Κορίνθου), Ν. Π. Ταυτόπουλος (Καλαμῶν), Θ. Θεοδόσης (Λαρίσης), Γ. Δ. Πειρουνάκης (Κιάτου), Παράξενος, Σάρα Τίβολι (Βόλου), Η. Βλασιόπουλος, Χ. Κάρων, Απ. d'Istiaia (Ξηροχωρ.), Σάρας (Ἡρακλείου Κρήτης), Ἀγνωστος (Ἰθάκης).

Μεταξὺ ὅμως τῶν ἀνωτέρω λύσεων ἐλαβομεν καὶ τὴν ἐξῆς Γαλλιστὶ γεγραμμένην, ἣν παραθέτομεν, ἐν μεταφράσει :

« Ἀπάντησις εἰς τὸν 7ον Διαγωνισμὸν τῆς ἐφημερίδος « Ἑλλάς ».

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1 εἰκὼν εἶνε ἀντίγραφον ἐνὸς πίνακος τοῦ Δούβρου, τιτλοφορουμένου « Ἡ γυναῖκα μετ' τὸ manchon » καὶ ἀνήκοντος εἰς τὴν

Καν Vigné Lebrun, γαλλίδα ζωγράφου, γεννηθεῖσαν τὸ 1755 καὶ θανούσαν τὸ 1842. Παριστάνει δὲ ἀμφίεσιν τῆς ἐποχῆς τῆς Μαρίας Ἀντωνέτας, κατὰ τὸ ἔτος 1780, ὀλίγα, δηλαδὴ ἔτη πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἡ δευτέρα εἰκὼν παριστὰ ἀμφίεσιν τῆς συγχρόνου ἐποχῆς (χειμῶν 1907—1908) καὶ εἶνε ἀξιοπαρατήρητος ἡ μεγάλη ἀναλογία τῆς μόδας τῶν δύο τούτων ἐποχῶν.

Μετὰ τῶν προσήσεών μου
Melle Augusta Marcinhés

Παρά τῷ Κρ Δεμερτζή, δικηγόρῳ, ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀριστοτέλους ἀριθ. 36.

Ἡ δεσποινὶς Αὐγούστα Μαρσίνες εἶνε ἀναμφιβόλως ἡ κυριώτερα λύτρια τοῦ διαγωνισμοῦ, διότι δὲν ἠρξέσθῃ εἰς ἀπλὴν ἀναγραφὴν τῶν ἐποχῶν, ἀλλ' ἀνέλυσε τὴν ἱστορίαν τῶν εἰκόνων καὶ ἀπέδειξεν ὅτι γνωρίζει τὸ θέμα ἐντελῶς, ἀφοῦ ὥρισεν εἰς ποίαν ζωγράφον ἀνήκει ἡ δημοσιευθεῖσα εἰκὼν καὶ ποῦ εἶνε αὕτη ἐκτεθειμένη.

Τὸ βραβεῖον συνελπὼς δίδεται εἰς τὴν δεσποινίδα ταύτην, ἡ ὁποία παρακαλεῖται νὰ μᾶς δηλώσῃ κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ τὸ ὀρισθὲν ποσὸν τῶν δέκα πέντε (15) δραχμῶν.